SPORTUL UNIVERSITAR

urmărit cu gândul și creionul din 1941, când cu dosare și suflet înfrunta sceptici și mentalități vechi, pentru a birui azi, în toate Universitățile noastre

— Săptămâna sportivă 1943 —

In acest al treilea an al Sportului Universitar, nu pot să nu-mi amintesc, privind melancolic spre anul de început 1941, de eforturile uriașe ce le făceau studenții, pentru a reînvia sportul și educația fizică în Universitate.

Infruntând mentalități învechite, profesori care au trăit departe de sufletul stadionului, atmosfera profesionismului și a materialismului sportiv — influență nefastă a societății de azi — și chiar indiferența organelor sportive, sportul universitar, care reprezenta un idealism pur, a trecut peste toate, ca o primă-vară, a înflorit câmpia tinereții cu acel suflu de viață nouă, care azi prinde brazdă sănătoasă în universitățile noastre.

Intâlneai în redacția ziarului, pe sălile facultății sau oriunde, zâmbete ironice, care găseau mereu un spirit să ți-l întoarne în față, dacă cereai înțelegere doar, pentru această ideie.

— «Cu vorbele și idealul, morî de foame băiete, — ți se răspundea, — dacă n'ai bani nu faci nimic».

Ce puteai răspunde în fața acestor oameni, dintre care mulți, trăiau zi de zi în atmosfera sportivă.

Și totuși, zilele se însoriră...

Dacă s'ar fi ascultat părerile acelor domni, cu siguranță, nici azi n'am fi avut nimic.

Grupul de sportivi exista însă în facultăți. Și erau destui în fiecare facultate, pentru ca să existe și mișcare.

Câteva consfătuiri, o provocare de a disputa un match și totul a fost gata.

Și, vai Doamne, ce palmă sdravănă, au primit, sceptici, când în chiar acel an, s'au anunțat câteva dispute studențești! Două trei matchuri amicale de football, un turneu de volley și baskett și matchuri de ping-pong.

Urmează apoi ședința pentru campionatele Universității București. Atletismul, footballul, Volley-basketul, pîng-pongul, rugbyul și handballul au fost sporturile preferate în primul an de renaștere al Sportului Universitar.

Ce splendidă apoteoză a fost acea finală de football, când 8000 de studenți, au creat atmosfera neîntâlnită până atunci, la o manifestație sportivă. Prin tribune, figuri care te întâmpinasera înainte cu acea indiferență caracteristică, se minunau și ei, de «visul» care devenise o realitate!

Totul, fără afișe și reclamă costisitoare, ci numai cu suflet și gând de tinerețe.

Colegi de facultate pe care-i vedeai, zi de zi în banca întâi a sălii de curs, stăteau și la match tot în primele rânduri, însă țipând și răgușind pentru victoria facultății lor. Majoritatea veniseră pentru întâia dată pe un stadion sportiv!

Trist spectacol, când un tânăr la 20 de ani calcă pentru prima oară pe un stadion. Iar dacă stăteai de vorbă cu el, despre acest eveniment, îți răspundea stîngher, negăsind decât fraze neînțelese. Parcă se trezea în altă lume. Dar din acel moment, tânărul nostru, devenise sportiv, mărind rândul acestora.

DOSARUL UNIVERSITAR

Se strânsese de pe urma acelui an universitar, un dosar cu tăieturn din ziare, voluminos, al tuturor manifestațiilor sportive universitare.

Puțini cunoșteau dosarul. Pentru aceștia însă, el era mărturia cu care se pornea la drum. Căci într'adevăr, acel dosar a fost mărturie, de existența unui sport universitar, pe care conducătorii noștri nu-l cunoșteau. In fața realității, înființarea A. S. Dreptului, n'a fost decât chestiune de zile. Rectoratul și decanatul au trebuit să recunoască faptul. Au urmat apoi celelalte facultăți de la litere și științe.

Intrunirea acestora, alcătuirea Forului Sportiv Universitar, și iată al doilea an sportiv, intrase în joc.

Un vis: Săptămâna Sportului Universitar

Perspectiva celui de al doilea an, depășise orice așteptare. S'a ajuns la acea săptămână sportivă, pe care nimeni n'o bănuia.. Reprezentanții Clujului, au luat parte, dimpreună cu toate centrele din țară.

La deschiderea săptămânii erau de față Doamna Mareșal, Miniștrii, Profesorii și lume din afara vieții universitare.

Nu era aceasta, una din marile victorii ale noastre și o înfrângere totală a trecutului?

O confirmau mărturisirile celor de față.

Primul Ministru, — d. prof. Mihai Antonescu, — emoționat, își amintea cum în tinerețe n'a vusese parte a trăi clipele frumoase din sport, fericindu-i pe studenții timpurilor de azi, care se bucurau de practicarea lui.

Ministrul Culturii, mărturisește că: «Privelișteа tinerimei este un spectacol reconfortant». Desigur, era vorba de tinerimea stadionului, căci numai acolo o vei vedea în exuberanță, fericită, izbucnită în toată tinerețea ei.

Iar Rectorul o spune răspicat: «Dorința noastră este ca acest început să fie rodnic, căci e vorba de sănătatea fizică și morală a nației».

De primul an nu se amintise deloc. Era normal, căci de el, nu știam decât noi cei care ne strânsesem în jurul dosarului.

Nu interesa însă, căci studenții au vrut și au dovedit cum și ce înțeleg prin sport universitar. Atmosferă, intimitate, cunoaștere, iată atâtea noțiuni noi, de care în sala de curs, nu auziserm. Atâția colegi pe care la facultate nu-i salutam, acum, parcă am fi fost prieteni de când lumea. Dar nu numai atât. Dispăruse nota discordantă dintre litere — drept de o parte și medicină — politechnică, de cealaltă parte. Și culmea, avem de aci înainte prieteni la toate facultățile!

Era faptul necunoscut de profesori, și ar fi poate un argument acesta, care pledează cu atât mai mult, în favoarea sportului.

Și să fie sigur oricine, că dincolo de hotarul Universității, amintirile ce vor rămâne vor fi cele ale unei curse de atletism, ale unei finale de football, rugby sau lupta cinstită, dintre doi prieteni colegi de an, la un match de box. Celelalte, majoritatea vor fi date uitării..

Inversunarea disputelor din săptămâna universitară, a ridicat spectacolul, fiind o minunată demonstrație, dăruind tuturor surprize și bucurii, la care nu s'așteptau.

Sfârșitul ei, a însemnat pecetluirea definitivă a erei noi, în Universitățile țării.

EPILOG

Firescul acestor evenimente, a fost reacțiunea produsă în conducerea superioară. Roadele se arătară. O Comisiune Universitară a Profesorilor, se va ocupa de ed. fizică, de practica și organizarea sportului în Universitate. De îndrumarea studentului în afara sălii de curs, spre stadionul sportiv, un auxiliar prețios, al cărții.

Este tocmai scopul volt, când s'a început pentru Sportul Universitar, în sbucium și trudă, munca reînvierii lui.

Azi, noul student, nu va mai zâmbi ironic, în fața afișelor sportive dela facultate. Nu ăva trebui să-l tragi de mânecă și să-i arăți sediul. Il cunoaște de când, elev încă, îl adusese un prieten, la facultate.

De aci înainte, pentru el sportul nu va mai fi o nedumerire, ci mai mult, un examen.

Mâine, banal spectator la universitare, își va aminti cu drag, de întâiele clipe, ale studenției. Și desigur, un colț al tribunei, va fi întotdeauna al lui..

Andrei Șimu

Comunicat F. R. B. V. T. M.

Pentru a se putea comunica programul de inițiere (cadre), pentru volley și basket organizația «Muncă și Lumină» este rugată a trimite Luni 4 Ianuarie 1943 ora 20,30 la sediul federației în str. Alex. Lahovari, 14 un delegat spre a lua cunoștință de detalii.

*

Negăsindu-se nici un dosar din care să reiasă vinovăția d-lui Mircea Poenaru Bordea, F. R. B. V. T. M. a hotărât absolvirea totală a pedepsei, dându-se dreptul de joc imediat al susnumitului.

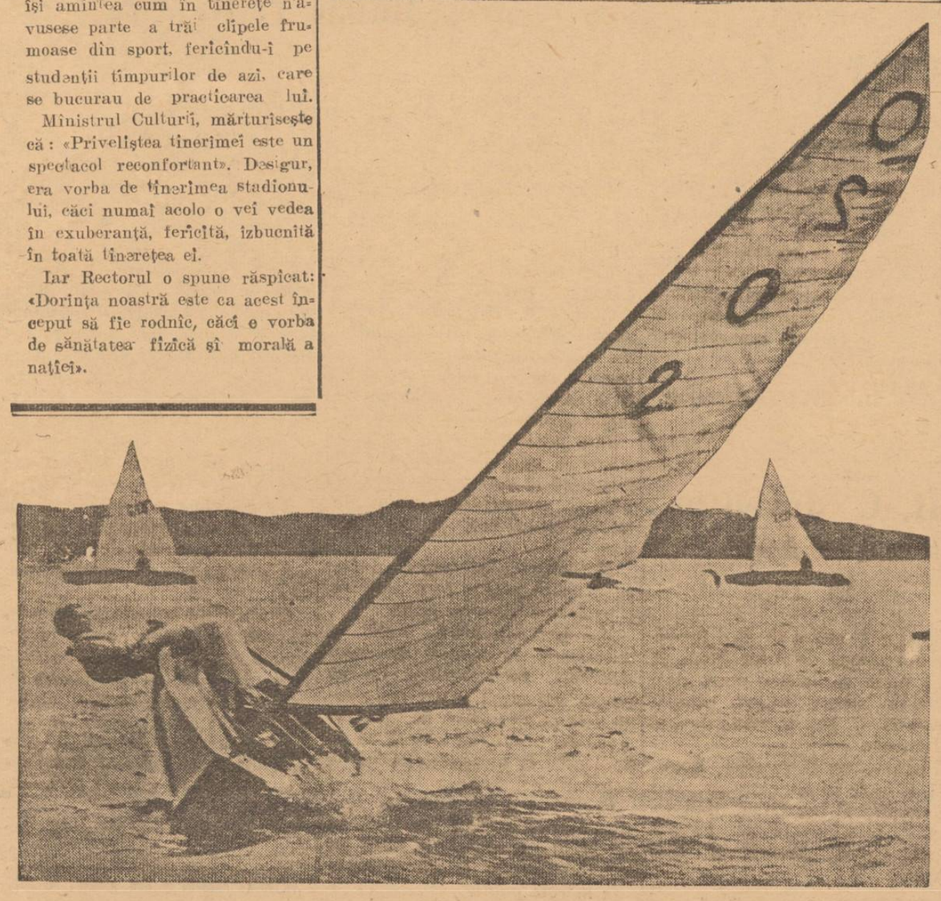

Ancheta noastră

Șase minute la telefon cu d. Puiu Pleșea, despre: profesionism și amatorism, antrenori, juniori, relațiile internaționale, F. C. Craiova și proectele sale pentru 1943

Iată astăzi și primul răspuns din provincie la ancheta noastră.

Aparține d-lui av. Puiu Pleșea, conducătorul și președintele grupării F. C. Craiova, leaderul de toamnă al campionatului de război și revelația anului 1942.

Pe d. Pleșea cercurile sportive îl cunosc foarte bine. Il cunosc și-l apreciază pentrucă este un «Mecena», este omul care trebue nu numai footballului, ci chiar sportului românesc, este sportivul îndrăgostit până în vârful urechilor de jocul cu balonul rotund, care susține și sprijină acest sport în Craiova.

D. Pleșea este un Mecena altfel decât cei de până acum pentrucă nu numai acum, ci și peste 20—30 de ani va face sacrificii și va munci pentru football. Nu depinde de nimeni și de nimic, iar toate sacrificiile sunt personale și pornite dintr'o adevărată dragoste de sport.

F. C. Craiova, ca și întreaga mișcare footballistică din Craiova se sprijină pe sentimentele și ajutorul concret al d-lui Pleșea, sunt astăzi realizările d-sale.

Și ca un pasionat al footballului, pontiful craiovean l-a trăit și l-a cunoscut într'atât încât — cu experiența și pricepera sa, ceve i-a adus la un moment dat cinstea de a i se propune o conducere în sportul românesc dar d-sa a refuzat-o din modestie și pentrucă a crezut că așa, ca simplu conducător de grupare poate fi mai util sportului — încât, spuneam, poate discuta orice problemă a footballului cu siguranța și autoritatea sportivului încercat.

*

Pe d. Pleșea l-am găsit la... telefon. Și răspunsurile d-sale, competente și clare, au fost scurte, dar cuprinzătoare. In șase minute au avut răspunsurile solicitate:

— «Cum vedeți problema profesionismului și amatorismului?».

— Această problemă nu poate fi discutată acum, în plin război, din cauza condițiunilor excepționale care nu permit o rezolvare justă și categorică. Deci, deocamdată, nu poate fi vorba de nici o schimbare. Să rămână regimul actual.

IN PRIMUL RAND ANTRENORII

— «Credeți atunci că problema antrenorilor poate căpăta acum o rezolvare?».

— Este o chestiune vitală pentru progresul footbaliului in general. Și faptul că în sezonul de toamnă s'a constatat că echipele cu antrenori s'au comportat cel mai bine este o dovadă în acest sens.

Pentru promovarea elementelor tinere, pentru împrospătarea cadrelor antrenorilor cred că numai o școală serioasă și bine organizată ar putea pregăti pe candidații la postul de îndrumători și preparatori tehnici. Cu atât mai mult cu cât trebue să ne gândim serios la pregătirea viitoarelor generații de jucători.

La nevoe cred că ar fi foarte-foarte util să trimitem în Germania sau Italia — țări cu un footbal foarte avansat — câțiva din foștii internaționali, în prezent antrenori. Aceasta pentru a studia la fața locului metode de antrenament și sisteme de joc. Deci, o specializare a bunilor noștri antrenori.

Apoi o măsură foarte bună și potrivită ar fi obligativitatea angajării unui antrenor pentru fiecare echipă din Divizia Națională A și B.

OBLIGAȚIUNI IN LEGATURA CU JUNIORII

— «Ați vorbit de viitoarele generații de juniori. Cum vedeți problema juniorilor?».

— Incontestabil, problema aceasta este tot atât de importantă ca și aceea a antrenorilor. Și juniorii merită întreaga atenție a tuturor celor care se ocupă cu footballul și destinele lui.

Fiecare echipă din Divizia A trebue să aibe echipă de juniori. Dar nu numai aceste grupări, ci și celelalte echipe — din alte categorii — ar trebui să înființeze garnituri de juniori, în limita posibilităților, date fiind actualele împrejurări. Dar să-și formeze echipe de juniori pentrucă aceștia asigură viitorul footballului. De pildă, noi — la F. C. Craiova — ne ocupăm aproape mai mult de juniori și pitici decât de prima echipă. De curând am legitimat nu mai puțin de 40 pitici noui.

PENTRU PASTRAREA RELAȚIILOR EXTERNE

— «Activitate internațională?»

— Sunt de părere ca relațiile internaționale să fie menținute în întregime, indiferent de rezultatele obținute de echipa națională sau în ciuda lor. Și, pentrucă veni vorba de eșecuri, găsesc că înfrângerea noastră dela Beuthen a fost normală dacă ținem seamă de condițiunile speciale actuale ale footballului nostru.

Trebue să ținem seamă că mulți din jucătorii care ne-au reprezentat odată în jocurile internaționale, ne-au părăsit, iar alții sunt plecați să-și facă datoria către țară. Pe de altă parte, nu am avut competiții serioase și de interes timp de aproape un an. Cupa Basarabiei n'a dat rezultatele dorite pentrucă exista o disproporție evidentă între echipe. Cele bune erau obligați să joace cu formații slabe și atunci jucătorii neneglijau antrenamentele deci nu deținea o formă constantă. Deseehilibrul acesta a dus la scoruri astronomice care au determinat o totală desinteresare față de footbal Echipa mea, de exemplu, a făcut scoruri de 20—0!»

F. C. CRAIOVA ȘI PROIECTELE SALE

Nu putem termina fără a vorbi de F. C. Craiova. Și d. Pleșa ne-a spus:

— «Am fost mulțumit de comportarea echipei în toamnă, și de locul cucerit în clasament datorită acestei comportări. Pentru aceasta adue mulțumirile mele — în primul rând — antrenorului și jucătorului Gh. Albu și apoi — în egală măsură — jucătorilor.

«In ceeace privește sezonul de primăvară, proectez ca — în afara jocurilor de campionat și cupă — să asigure echipei mele un match tur-retur cu Rapid din București. Iar echipele străine care vor evolua la București le vom invita la Craiova, pentru a da astfel o satisfacție publicului craiovean care ne-a sprijinit atât de mult în opera noastră de promovare a sportului din Oltenia».

— x. —

DORIN DRON

portarul echipei naționale de hockey

Doctor în drept la Milano „Dron" ne înfățișează momente din viața sa sportivă

Prezentare de MIHAI FLAMAROPOL

Evident Sportul românesc întrunește în paginile istoriei sale nume de răsunet continental, nume cunoscute publicului autohton, sau numai persoane cunoscute în orașul în care activează în măsura în care această activitate, este pe un plan multilateral sau invers.

Dar sunt cazuri — rare desigur — în care numele unui jucător român, este cunoscut mai puțin la noi, decât peste hotare.

Aceasta atunci când individul în cauză de origină român activează peste hotare, sau deși român sută la sută și într'o formație românească a realizat cele mai frumoase performanțe peste granițe, aceste mai mult sau mai puțin nefiind cunoscute sportivilor noștri.

Este cazul lui Dorin Dron jucătorul de valoare al H. C. juventusului.

Era în anul 1930. Pe terenul viran unde astăzi se înalță falnic centrul de cultură juridică, se remarcă un tânăr băețaș, ce rezistă tenace șoturilor puternice ale vedetelor footballului depe atunci în majoritate ju

DRON

cători ai CFR-uluí. Era vesel și foarte prietenos cea ce a făcut să ne împrietenim foarte lesne mai ales prin intermediul fratelui sau jucător vechiu la Gloria o echipă din district a... carl lui.

Eram un contingent de tineri. Deși acționam în cadrul unei grupări minore eram pătrunși de ideia afirmării pe tărâm footballistic idee în parte concretizată de unii, pe când alții mai puțin norocoși au rămas în anonimat.

Bony Pockorny numele căpitanului nostru și omul inițiativelor numele celui ce va rămâneșnic în memoria noastră mort în urma unui accident stupid, u lăsat un mănunchiu de tineri, care trepta!, treptat, fie prin afirmare, fie din alte motive s'au despărțit, s'au înstrăinat.

In afară de Pockorny, Gică Popescu, Dumitrescu, Werfer Willy, Lupu Dron Florin și Dorin, Telemac, Florescu, Stoiculescu, Simec și subsemnatul, formau acest pachet în care legătura sufletească era țesută în patru fire...

Dron Dorin s'a născut la Iași în anul 1920 în plină iarnă, în luna Februarie. De mic avea împreună cu fratele său Florin pasiunea excursiilor, astfel că dealurile care împrejmuiau Iașii, erau deseori stăbătute de micii alpiniști, asta cu toate dojenile și amenințările părintelui Dron.

Imediat după terminarea cursului primar, Dorin este nevoit în urma numirii tatălui său la o parohie Bucureșteană, să vie în Capitală unde se înscrie la cursurile liceului Lazăr, pe băncile căruia a stat 7 ani dupe care a terminat, bacalaureat.

Facultatea de Drept i-a răpit și ea 4 ani, iar anul de activitate din Italia i-a adus titlul de Doctor în Drept la Milano.

Dorin Dron are deci 23 de ani cu un titlu demn de invidiat și un real exemplu că sportul, nu poate fi o piedică la drumul care duce spre cosacrare.

CONTACTUL CU SPORTUL

Prin fratele său mai mare, sportiv convins, Dorin a luat primul contact cu sportul pe care, dela început l-a îndrăgit, Fotbal-ul l-a practicat dela vârsta de zece ani și a trecut ierarhic dela formația de pitici, la prima echipă a Gloriei.

IN HOCKEY

Contactul cu crosa l-a avut la patrusprezece ani, fiind imediat introdus în selecționata Liceului Lazăr, câștigătoarea campionatului interșcolar în acel an. Alături de Pockorny, Titinel Teodorescu, Radu Tănase, Mircea Bolintineanu, etc., nume cunoscute în hockey, a reușit prin talentul și curajul său, să se impună. In anul următor el apără butul «Gloriei» în campionatul categ. a II-a.

Doi ani a jucat la «Gloria» câștigând timp trecuse la categoria I-a și a fost legitimat la «Telefon Club» campioana țării, unde fusese solicitat și cedat dupe insistențe.

Cu «Telefon Club» a plecat an după an peste hotare și apoi cu «H. C. Juventus», unde actualmente se și află alături de toți jucătorii «Telefon-Club»-ului.

Atât în țară și mai mult peste hotare, Dorin a susținut matchuri tari, prea tari pentru el și vârsta lui, în compania celor mai puternice formații Europe.

Pe rând Elveția, Germania, Belgia, Olanda, Finlanda, Franța, Polonia, Slovacia, Italia și Croația au fost teatrele luptelro sportive la care a participat și Dron.

O amintire neștearsă oare din matchurile jucate acum doi ani la Garmisch Parten Kirchen, în fața Suediei și Italiei, când după aceste dispute România s'a clasat a II-a, când Reichsportfuehrerul Tschammer und Osten l-a felicitat personal.

20.000 de spectatori au aplaudat atunci comportarea spectatorilor noștri.

BEGIN CEL MAI BUN PRODUS AL HOKEY-ULUI ROMANESC

Cel mai bun jucător român dupe Dron, este Paul Anastasiu.

— Are tehnică și plasament unic, iar atacul său este foarte derutant. Pe drept i se poate spune «Canadianul Românici».

REGIN CEL MAI BUN CENTRU ATACANT CONTINENTAL

Dintre străini cea mai teribilă impresie i-a făcut-o centrul atacant al selecționatei orașului Haga în fața căreia «Telefon Club» a pierdut cu 13—5. Unsprezece goaluri au fost înscrise de înaintașul centru advers — la origine canadian. Beginn.

TALENTE BUCUREȘTENE

Dintre tinerii Bucureșteni, indiscutabil s'au impus în ultimii doi ani: Vanek și Bob Nasta dela Juventus și Dlugosch dela Venus.

— Le prevăd o carieră sigură într'un viitor apropiat.

— Sunt descoperirile conducă-Botez, dealtfel și profesorul meu și al tuturor jucătorilor tineri actuali, descoperiri și prevederi care n'au dat greș niciodată. ne și chiar a canarienilor.

Scrima va fi introdusă în rândul tineretului

Eleganta scrimă, va cunoaște în anul 1943 o transformare totală în bine.

Astfel, conducerea federației în frunte cu d. col D. Raiciu a întocmit un program amănunțit, din care scrima va avea numai de câștigat.

In primul rînd, scrima va fi difuzată în rândul tineretului, căruia i se vor pune la dispoziție în mod gratuit toate mijloacele.

Elevii și studenții din capitală vor putea căpăta cunoștințe în acest sport dela profesorii de specialitate angajați de F. R. S., iar cei avansați, și cu aptitudini se vor specializa tot în mod gratuit în școlile din capitală.

Dar pentru a ajunge la o difuzare completă a scrimei e nevoie de instructori, cari vor fi formați într'un curs de specialități ce se va ține la ANEF., chiar la începutul acestui an.

Nouii instructori var fi răspândiți pela școli și universități, unde vor iniția în tainele acestui sport pe colegii lor.

Antecedentele celor dela conducerea acestui sport, ne asigură că scrima în scurt timp își va atinge țelul pe care îl dorim cu toții: câți mai mulți escrimeri.

Scriitorul Horia Oprescu

directorul teatrului Municipal «I. L. Caragiale» este și un adept însuflețit al sportului. D-sa face următoarea urare:

Celor cari practică sportul și teatrul, le doresc deopotrivă virtuțile intim legate de misiunea lor: talent, muncă, virtuozitate, corectitudine.

HORIA OPRESCU